

СТАНОВИЩЕ

от д-р Фани Евгениева Бойкова – доцент в Пловдивския университет

„Паисий Хилендарски“

за дисертационен труд за присъждане на образователната и научна степен 'доктор'

в област на висше образование: 1. Педагогически науки;

професионално направление: 1.3. Педагогика на обучението по...

(Методика на обучението по български език)

от Десислава Пенкова Нейкова, докторант в задочна форма

Тема: „Интерактивни методи в обучението по български език 5. – 7. клас“

Научен ръководител: проф. д-р Татяна Гаврилова Ангелова – Софийски университет „Св. Климент Охридски“

Със заповед № РД 38-158/22.02.2018г. на Ректора на Софийския университет „Св. Климент Охридски“ съм определена за член на научното жури за осигуряване на процедура за защита на дисертационния труд на тема: „Интерактивни методи в обучението по български език 5. – 7. клас“ за придобиване на образователната и научна степен 'доктор' в област на висшето образование: 1. Педагогически науки, 1.3. професионално направление: Педагогика на обучението по ... (Методика на обучението по български език). Автор на дисертационния труд е Десислава Пенкова Нейкова, докторант в задочна форма обучение към Факултета по славянски филологии на Софийския университет „Св. Климент Охридски“.

Представеният от Десислава Пенкова Нейкова комплект материали на електронен носител е в съответствие с изискванията на ЗРАСРБ, с Правилника за условията и реда за придобиване на научни степени и заемане на академични длъжности в СУ „Св. Климент Охридски“. Най-значимите компоненти в комплекта са: дисертацията; авторефератът; 4 научни публикации по дисертационната тема.

Десислава Пенкова Нейкова е завършила специалност *Българска филология* с магистърска степен във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ през 1998г. От същата година е практикуващ учител по български език и литература с опит, който дава видим отпечатък върху зрелия подход към интерпретацията на изследваната проблематика. Оценител е по български език и литература на НВО и ДЗИ.

Актуалността на разглежданата в дисертацията тематика се определя от съвременната образователна парадигма, която е ориентирана към стимулиране на активното участие на учениците в процеса на обучение. Мотивацията на докторантката (убедително обоснована в уводната глава) да се насочи към темата е провокирана от практическия ѝ опит като специалист, добре познаващ ситуацията в българското училище и потребностите на обучаваните. Разработената проблематика е с теоретико-приложен характер, насочена е към осмисляне на ролята на ученика като сътрудник и активен участник, който в процеса на интеракция ще формира умения за толерантност, сътрудничество и позитивно отношение към ученето, за да съумее да трансферира тези компетентности в бъдещата си социална реализация.

Изследването очертава перспективи в научно-приложен аспект за по-широкото приложение на интерактивни методи при обучението по български език от 5. до 7. клас; за формиране на представените в ДООИ и учебните програми по български език езикови и социокултурни компетентности.

В организационно отношение работата е композирана в увод, пет глави, изводи, библиография и приложения. Обемът е 154 страници, от тях 3 страници са библиография. Демонстрирана е добра библиографска осведоменост по темата, но ще отбележа, че в списъка на използваната литература в предоставения ми екземпляр се забелязват някои технически грешки и повторения.

Ясно са дефинирани целта и задачите на проучването в първа глава. Практико-приложната стойност на изследването се подчертава и от анализирания в четвърта глава проучване на нагласите у учителите относно прилагането на интерактивни методи на обучение в часовете по български език. Представените резултати илюстрират нееднородните схващания на учителите за същността на интерактивността, повлияни от големината на населеното място (голям град и малък град), в което се осъществява обучителния процес (стр. 93). Разгледани са в трета глава различни възможности за приложение на интерактивните методи съобразно ключовите компетентности и учебната програма по български език и литература в контекста на институционалните промени в българското образование. Описаното и комплексно анализирано в пета глава опитно обучение е представително за направените изводи (продължителност две години, от пети, шести и седми клас участват по три паралелки, общо над двеста ученици).

Положителните аспекти, които могат да се открият в дисертационното изследване, се свързват с: добросъвестен аналитичен подход; практическа приложимост на методическите варианти на разработените при провеждане на опитната работа уроци.

Докторантката демонстрира добро познание на основополагащите теоретични постановки за същността на интерактивните методи и тяхната роля за повишаване на мотивацията и резултатността при обучението; подхожда критично и творчески към анализ на научните изследвания, очертаващи изходната база за провеждане на опитната работа.

Използваните изследователски методи, сред които водещо място заемат проучването на теоретични и теоретико-приложни източници, експериментът, обработката и анализът на емпирични данни, са подходящи за темата и целите на изследването.

Заклучение

Дисертационният труд показва, че докторантката Десислава Пенкова Нейкова притежава задълбочени теоретични знания и професионални умения за самостоятелно провеждане на научно изследване. Представеният дисертационен труд съдържа необходимите компоненти на докторска дисертация; има характер на завършено изследване. Авторефератът представя достоверно съдържанието на дисертационния труд и отразява коректно неговите приноси.

Поради гореизложеното, **давам своята положителна оценка и предлагам на почитаемото научно жури да присъди на Десислава Пенкова Нейкова образователната и научна степен 'доктор'** в област на висше образование: 1. Педагогически науки; професионално направление: 1.3. Педагогика на обучението по... (Методика на обучението по български език.

1.05.2018г.

Изготвил становището:
доц. д-р Фани Бойкова